

alapján az ösztöndíjakról, tandíjelengedésről, a fegyelmi ügyekről stb. *Az iskola 1912 szeptember elsején nyílnék meg*, ha a közgyűlési határozatot a kormány jóváhagyja és az iskola létesítésére engedélyt ad.

(Gazdasági székház.)

Sok vitatkozásra adott már okot a Szegedi Gazdasági Egyesület kérése. Ez az egyesület, mint azt már megírtuk, a Homoki Szőlősgazdák Országos Egyesületével együtt gazdasági székházat akar Szegeden építeni. Erre a célra kedvezményes áru telket kértek a várostól. A gyáripari és pénzügyi bizottságok ülésén, sőt pénteken a tanácsülésen is nagy vitára adott okot a kérelem, voltak, akik elleneztek annak a teljesítését és keveselték az árat. Végül a tanács mégis pártoló álláspontra helyezkedett és úgy határozta, hogy azt javasolja a közgyűlésnek: engedje át a Mérey-utca 8. szám alatti telket négyszögölenként 75 koronáért, összesen 31.425 koronáért. Köteles a két egyesület erre a telekre megépíteni a három emeletes gazdasági székházat. Tartozik az építést a várossal kötött szerződés dátumától számított egy éven belül megkezdeni és befejezni. A pince- és földszinti helyiségeket üzletekre nem, hanem csupán az egyesületi célokra használhatja.

(A vásárcsarnok.)

A vásárcsarnok ügyében azt javasolja a tanács a közgyűlésnek, fogadja el kivitelre *Strasser* Albert budapesti vállalkozó mérnök terveit, bizza meg azt a részlettervek és a pályázati feltételek elkészítésével és tiszteletdíja fejében az építési költség négy százalékát szavazza meg a részére.

(Városi építések.)

Nemrég megtartották az árlejtést az újszegedi óvóiskola építésére. Az összes munkákat 56.562 koronáért *Bali* és *Ábrahám* cég, a vízvezetési felszerelések munkáját *Fogel* Ede 4226 koronáért. Az építés költségeire 50.000 koronát megszavazott a közgyűlés akként, hogy ezt a költséget a fogadalmi templom alapjából vegyék kölcsön. A tanács azt javasolja, hogy ezt és a még szükséges összeget a hatmillió kölcsönből megmaradt pénzből fődözzék. Az építést az idén megkezdik.

Pillich Kálmán interpellációban sürgeti, több városi középület építését. Azt kérdezi, hogy miért nem készíti elő a tanács a második színház, a tornacsarnok építését. Indítványozza, hogy a *Stefánia-sétátér* kiöskjének a tetején vasszerkezetű csarnokot építsenek vendéglővel és cukrászdával. A tanács azt feleli, hogy a legkülönfélébb építkezésekre elfogadott tervek vannak. Főleg Újszegeden egész sereg intézmény létesül a közel jövőben.

A rózskei templom építése 76.552 koronába kerül. Erre a célra a közgyűlés megszavazott 61.313 koronát. A még szükséges összegnek megszavazását kéri a tanács a közgyűléstől s fődözetül ajánlja a hatmillió kölcsönből fönmaradt fölösleget.

(A javadalmi palota és a mázsaház.)

A javadalmi palota terveit már elkészítették és azok alapján ki lehet írni az építésre a versenytárgyalást. A tanács fölhatalmazást kér most a közgyűléstől a versenytárgyalás kiírására.

Annakidején szó volt arról, hogy a javadalmi palota építése alatt a mázsaházat ideiglenesen a közvágóhidon helyezik el. *Frankl* Antal azt indítványozta ezzel szemben a közgyűlésnek, hogy a mázsaházat ideiglenesen hagyják meg a Mars-téren, mert arra ott forgalmi okokból szükség van. A javadalmi bizottság tárgyalta a kérdést és az indítvány elfogadását ajánlotta a tanácsnak, amely most ilyen értelmű javaslatot tesz a közgyűlésnek.

(Tanítók pótléka.)

A belterületi elemi iskolai tanítók pótlékot

kértek a várostól. A tanács azt javasolja, hogy a harminc évnél régebben szolgáló 17 tanítónak adjon a közgyűlés 200—200, husz évnél régebben szolgáló 22 tanítónak pedig 100—100 korona pótlékot. Az e célra szükséges 5600 koronának a rendkívüli alapból való megszavazását kéri a tanács. Ilykép a város költségvetése fokozatosan megszabadul a tanítók ellátására szolgáló összegek terhéből.

(Kisebb ügyek.)

A szinügyi szabályrendelet, amelyet átdolgoztak, jóváhagyta a miniszter. A tanács a szabályrendeletet bemutatja a közgyűlésnek.

Nemrég választott plébánost a város Kistelekre, de az új lelkész nem mehet el a parókiájára, mert az rozoga állapotban van és javításra szorul. A tanács kéri a közgyűlést, hogy rendelje el a parókia tatarozását. Erre a célra költségképen 1300 koronát kér a tanács.

A Széchenyi-tér északi része még rendezetlen. A tanács javasolja a közgyűlésnek, hogy a rendezést kezdesse meg és erre 21.000 koronát engedélyezzen. Az összeget a zárszámadás fölöslegéből fogják fődözni.

A közkerti állandó munkások most 60 korona havi bért kapnak a várostól. Mivel a munkásoknak nagyon sok a dolguk, a tanács javaslatba hozza, hogy az állandó hat közkerti munkás részére az első évben folyósítson havi hetven s ha beválnak, a következő évben havi 80 korona bért a közgyűlés.

A felső ipariskolánál létesített alapítványt bemutatják a közgyűlésnek elfogadás és jóváhagyás végett.

Régdon Sándor dr azt javasolta a közgyűlésnek, hogy a tődővész meggátolására helyezzenek el köpöcsészeket az utcákon és a tereken. A tanács nem javasolja a kérés teljesítését, egyrészt, mert az a berendezkedés nagyon költséges, másrészt, mert a köpöcsészek elhelyezése nem nyújtana védelmet a tődővész ellenes küzdelemben.

Forrongás a szegedi képzőművészeti egyesület körül.

— Nyilatkozatok a bajokról. —

(*Saját tudósítónktól.*) A Szegedi Képzőművészeti Egyesületben dúló forrongás már hónapok óta nyílt titok. Az egyesület tagjai elégedetlenek, mert nem hajlandók ezentul is eljátszani az élőhalott szerepét. Alig akad valaki, aki tudna ennek az egyesületnek a működéséről. A tagok javarésze akkor értesül arról, hogy van valami köze az egyesülethez, amikor az évi tagsági díjért, a tizenkét koronáért, szorongatják.

A lappangó tüzet most fölélesztette a személyi torzszalkodás. Az elégedetlenség botrányba fullt. A vezetőséget okolják a bajokért, azon mulik a már szinte példátlan tétlenség. A napokban aztán olyan intézkedés történt, ami még olaj volt a tüzre. *Gyurítza* Sándor dr, az egyesület igazgatója, a tavaszi tárlat rendezésével két budapesti festőművészt bízott meg. *Vájdá* Zsigmond és *Bruck* Miksa a két művész, akiket ez a kiűntető megbízás ért. Ebből támadt a legnagyobb kavargodás. Az egyesületnek ugyanis van választott műtárosa, *Sebestyén* Károly tanár. A tárlat rendezése pedig, — az igazgató közreműködésével — a műtáros föladata. *Miért mellőzte az igazgató a műtárost? És kinek a fölhatalmazásából?* Ez érdeklő most a művészeket, különösen pedig *Sebestyén* Károlyt. A méltatlankodás legélesebb hangján tárgyalják az esetet.

A műtáros panaszkodik, hogy csűtörtökön esteig fogalma sem volt arról, hogy mikor nyílik meg a tavaszi tárlat. Arról még kevésbé tudott, hogy budapesti művésznek rendezik a tárlatot. Közgyűlésre meghívást egyáltalán nem kapott. Ilyen körülmények között természetesen szó sem lehet az egyesület eredményes működéséről. Ez az a mód,

amellyel minden ambíciót gyökerestől ki lehet irtani.

De nemcsak ilyen képtelenség-halmaz az oka, hogy a szegedi képzőművészeti egyesület agonizál. Ennek a tarthatatlan állapotnak Szegedben, a városban van a gyökere. Kultúregyesülés iránt ilyen közöny alig található valamirevaló városban. A város hatóságától, különösen attól, kezdve ugyszólván általános bojkott sújtja az egyesületet. Igaz, ebben az egyesületnek, főként egyeseknek is része van. De abszurdum az az érdektelenség, amely körülveszi a képzőművészeti egyesületet. Más vidéki városban, képtárlat megnyitásán, a főispán vezetésével minden számításba vehető hatósági személy megjelenik. Sőt a kormány is képviselteti magát. Beleszuggeralják a publikumba, hogy ez művészet és érdekes és — tessék képet vásárolni.

Ebben a városban fölöslegesnek tartják az ilyesmit. Publikumot pedig egyáltalán sem lehet fogni a tárlat megnézésére. Hát még képvásárlásra . . . Az egyesületnek nincs vagyona, képtelen költséges beruházásokat eszközölni. A művészeket sem támogathatja. Csak főnáll, tizenhárom év óta egyebet sem cselekszik.

Nemrég szó volt arról, hogy művészházat épít az egyesület. Az ötlet azonban megmaradt óhajításnak. És még sok évig az marad.

Bizonyos az, hogy az egyesület vezetőse sem valami pompásan érti a dolgát. Miért nem található föl például a kulturpalotában Szeged pikturája? Itt éltek és festettek *Kacziány*, *Zombori*, *Tóth Molnár* és még vagy tizenöt országos hírű festőművész, miért nincs azoknak a munkássága Szegeden összegyűjtve? Az Alföld művészetének Szegeden kellene otthonra találni. És festőiskola sincs . . . A legkönnyebb föladat halomra gyűjteni a mulasztásokat. Ismételjük azonban, hogy ebben nemcsak az egyesület a hibás.

Szegeden él néhány festőművész, akiknek országos hírük van. A publikum körében ujabban elterjedt a hit, hogy ezek a művészek marakodnak és ebből eredt az egész kavargodás. Pedig dehogy marakodik az a néhány művész. Csak küzd a megélhetésért. Az meg természetesen, hogy ez az életföntartásért való nyomoruságos harc néha más érdekkört is érint. Ez nem is történhetik másképen. Az is igaz, hogy az élet nem mindig a kiválóságnak, a tehetségesebbnek kedvez. De ez minden pályán így van és ezért senkit nem lehet felelősségre vonni. Nem marakodik az a néhány művész, csak megélni akar. Ami pedig a magyar vidéken — művészekről van szó — talán a legsúlyosabb vállalkozás. Az egyiknek a tehetsége, a másinak az energiája és az ambíciója vérzik el a harcban. Csak nagyon kevesen jutnak el hirben és dicsőségben a tulsó partra.

A vidéki festőművészek sorsára jellemző történetet mondunk el:

Egy jónevű szegedi festőművész jóbarát-ságban él egy nagyon gazdag szegedi urral. A festő, barátságából, értékes portrét ajándékozott gazdag barátjának.

Nemrég megtörtént, hogy a festő anyagi zavarba jutott és háromszáz koronát kért kölcsön a gazdag barátjától. A pénzt megkapta, azzal a kikötéssel, hogy meghatározott időben azt visszafizeti. Elérkezett a fizetés napja, de a festőnek nem volt pénze és így nem fizethetett. Haladékot kért, a gazdag úr azonban nem teljesítette a kérését. *Foglaltatott és már árverést is tűzött ki a festő lakásán, akitől azelőtt értékes képet kapott ajándékba.*

A tavaszi tárlat rendezése körüli kavargodás ügyében alább közlünk néhány nyilatkozatot:

SEBESTYÉN KÁROLY,

a képzőművészeti egyesület műtárosa a következőket mondta:

— Az utóbbi napokban az utcán többen megkérdezték, hogy csakugyan május 5-én